

men. I midten af 2000 opstod der således balance i tilbageføringsregnskabet, når man betragtede hele perioden fra 1996, og efter midten af 2000 har tilbageføringen været større end merafgifterne. Dette gælder også efter man har taget hensyn til virkningerne af

pinsepakken og den deraf følgende forhøjede afgiftsbelastning af erhvervenes energiforbrug.

I følgende tabel 1 er vist den ved evalueringen beregnede udvikling i merafgifterne og tilbageførelsen.

Tabel 1: Tilbageførelse fra grønne afgifter og erhverv fratrukket merafgifter inklusive virkninger af pinsepakken

År	Tilbageførelse fratrukket merafgifter inklusive pinsepakken i mio.kr.	Mertilbageførelse ultimo akkumuleret fra 1996 i mio.kr.
1996	-105	-105
1997	-100	-205
1998	-15	-220
1999	-25	-245
2000	335	90
2001	175	265
2002	250	515
2003	355	870
2004	460	1330
2005	570	1900

Mens evalueringen fra 1999 viste, at der var nogenlunde balance mellem den samlede merafgift og den samlede tilbageførelse for 1996-2000, viste beregningerne også, at fordelingen mellem erhvervene var anderledes end oprindeligt forudsagt.

Det stod fra begyndelsen klart, at der ville ske en omfordeling mellem erhvervene, således at nogle brancher typisk indenfor service, hvor der bliver forbrugt forholdsvis lidt energi i forhold til beskæftigelsen, ville vinde, og at fremstillingserhvervene og landbruget oftest ville tabe. Tabene for fremstillingserhvervene og gevinsterne for serviceerhvervene viste sig imidlertid at være større end oprindeligt skønnet. Dette skyldtes først og fremmest, at rumvarmeforbruget i industrien viste sig at have være undervurderet. Der var samtidig ønske om at forlænge ordningen med tilskud til investeringer i energibesparelser mv., der ellers ville være udløbet.

På denne baggrund blev der i 1999 vedtaget en justering af afgifterne og en omlægning af tilbageføringen. Der blev introduceret visse lempelser for de virksomheder, som var belastet særligt hårdt af rumvarmeafgiften, og det blev sikret, at der også efter 2000 ville være en ramme for tilskud til investeringer i energibesparelser mv., tilskud som fremstillingserhvervene normalt får en forholdsvis stor del af. Finansieringen af disse ændringer skete med en reduktion i ATP kompensationen.

Udover de fordelingsmæssige skævheder viste evalueringen fra 1999 endvidere, at tilbageføringen fra

midten af 2000 har været større end merindtægterne, og at mertilbageførelsen er stigende efter 2000, jf. tabel 1. En væsentlig årsag til denne stigning er, at afgiftsatserne er fastsat i absolutte beløb pr. mængde/enhed, mens hovedparten af tilbageførelsen følger lønsummen, som stiger på grund af lønstigninger. Herudover falder CO₂-udledningerne pr. beskæftiget i overensstemmelse med lovgivningens intentioner.

Der er efter evalueringen i 1999 ikke foretaget nogen ny detaljeret opgørelse af tilbageføringsregnskabet. Udviklingen trækker dog mest i retning af, at mertilbageførelsen siden 1999 er steget, frem for at den er faldet. Dette også selvom man medtager virkningerne af den forhøjelse af afgifterne på erhvervenes energiforbrug, som skete i forbindelse med Pinsepakken i 1999. Dette skyldes især, at man i tilbageføringsregnskabet påregnede, at erhvervene primært via deres elforbrug ville blive belastet med ca. 315 mio. kr. i SO₂-afgift, fra 2000 og frem. SO₂-afgiften har imidlertid haft væsentlig større effekt på især elværkernes SO₂-udledninger, således at indtægterne nu alene udgør ca. 180 mio. kr. fra både erhvervene og husholdningerne. Det er endvidere ikke længere muligt for elværkerne automatisk at overvælte SO₂-afgiften på kunderne.

Det var med indførelsen af energiafgiftspakken i 1995 ikke hensigten, at staten skulle tilføres ekstra indtægter. Det var dog samtidig heller ikke hensigten, at erhvervenes afgiftsbelastning skulle lettes. Hensigten var at give erhvervene ekstra incitamentter til mindre miljøbelastning, samtidig med at erhvervene netto